

ข้อ 382 ลูกจ้างประจำผู้ใดออกจากราชการไปแล้วประสงค์จะกลับเข้ารับราชการ หากองค์การบริหารส่วนตำบลต้องการจะรับผู้นั้นเข้ารับราชการ ให้นายองค์การบริหารส่วนตำบล สั่งจ้างและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง และรับค่าจ้างตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้สำหรับพนักงานส่วนตำบล โดยอนุโลม

ข้อ 383 ลูกจ้างประจำผู้ใดไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหารและพ้นจากราชการทหาร โดยไม่มีความเสียหาย ถ้าประสงค์จะเข้ารับราชการเป็นลูกจ้างประจำ ในองค์การบริหารส่วนตำบลเดิมภายในกำหนด หนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันพ้นจากราชการทหาร ให้นายองค์การบริหารส่วนตำบลสั่งจ้างและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งและรับ ค่าจ้างตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้สำหรับพนักงานส่วนตำบล โดยอนุโลม

ข้อ 384 การแต่งตั้งลูกจ้างประจำผู้ดำรงตำแหน่งใดไปดำรงตำแหน่งใหม่ ผู้นั้นต้องมีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งใหม่ที่กำหนดในข้อ 360

ส่วนที่ 3

วินัยและการรักษาวินัย

ข้อ 385 ลูกจ้างต้องรักษาวินัยโดยเคร่งครัดอยู่เสมอ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม ถือว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัย จักต้องได้รับโทษตามที่กำหนดไว้

ข้อ 386 วินัยของลูกจ้าง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัยและการดำเนินการทางวินัยของพนักงานส่วนตำบล ซึ่งนำมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ส่วนที่ 4

การออกจากราชการ

ข้อ 387 ลูกจ้างออกจากราชการ เมื่อ

- (1) ตาย
- (2) พ้นจากราชการตามระเบียบว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
- (3) ได้รับอนุญาตให้ลาออก
- (4) ถูกสั่งให้ออกจากราชการตามข้อ 390 (2) (3) (4) (5) (6) (7)
- (5) ครบกำหนดการจ้าง
- (6) ถูกสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออก
- (7) ขาดคุณสมบัติตามข้อ 358

วันออกจากราชการตาม (6) ให้เป็นไปตามมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการและหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการของพนักงานส่วนตำบล โดยอนุโลม

ข้อ 388 การลาออกของลูกจ้าง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการของพนักงานส่วนตำบล โดยอนุโลม

ข้อ 389 ลูกจ้างผู้ใดไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร ให้นายกองการบริหาร ส่วนตำบลสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ

วันออกจากราชการตามข้อนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดไว้สำหรับพนักงานส่วนตำบล โดย อนุโลม

ข้อ 390 นายกองการบริหารส่วนตำบลมีอำนาจสั่งให้ลูกจ้างออกจากราชการโดยความเห็นชอบของ คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล (ก.อบต. จังหวัด) เมื่อปรากฏว่า

(1) ลูกจ้างผู้ใดขาดคุณสมบัติตามข้อ 358

(2) ลูกจ้างผู้ใดเจ็บป่วยไม่อาจปฏิบัติราชการในหน้าที่ของตนได้โดยสม่ำเสมอ หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ ราชการของตนได้อันเป็นผลเนื่องมาจากต้องตกอยู่ในภยันตรายใด ๆ และเวลาได้ล่องพ้นไปเกินหกสิบวัน ยังไม่มีผู้ใดพบเห็น

(3) ลูกจ้างผู้ใดหย่อนความสามารถด้วยเหตุใดในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ของตน หรือประพฤติน้ำที่ของตน หรือประพฤติน้ำที่ไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่หรือบกพร่องในหน้าที่ด้วยเหตุอันใด และนายกองการบริหารส่วนตำบลเห็นว่า ถ้า ให้ผู้นั้นรับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ ก็ให้นายกองการบริหารส่วนตำบลแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวน โดยไม่ชักช้า สำหรับหลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัยและการ ดำเนินการทางวินัยของพนักงานส่วนตำบลโดยอนุโลม

(4) ลูกจ้างผู้ใดถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงและได้มีการสอบสวนตาม หลักเกณฑ์และเงื่อนไข เกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัยและการดำเนินการทางวินัยของพนักงานส่วนตำบล แล้ว การสอบสวนไม่ได้ความว่ากระทำผิดที่จะ ถูกลงโทษ ปลดออกหรือไล่ออก แต่มีมลทินหรือมัวหมองในกรณีที่ถูกสอบสวน ซึ่งจะให้ปฏิบัติราชการต่อไปอาจจะเป็นการเสียหาย แก่ราชการ

(5) ลูกจ้างผู้ใดต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด ให้จำคุกในความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือ ความผิดลหุโทษ ซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องลงโทษปลดออกหรือไล่ออก

(6) ลูกจ้างผู้ใดขาดราชการบ่อยครั้ง ซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษปลดออก หรือไล่ออก

(7) ยุบเลิกตำแหน่ง

วันออกจากราชการตามข้อนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการของพนักงาน ส่วนตำบล โดยอนุโลม

การให้ออกจากราชการตามข้อนี้ไม่ถือเป็นโทษทางวินัย

ส่วนที่ 5

การอุทธรณ์ การพิจารณาอุทธรณ์ และการร้องทุกข์

ข้อ 391 ลูกจ้างผู้ใดถูกสั่งลงโทษหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการตามข้อ 390 ตามประกาศนี้ด้วยเหตุใด ๆ ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งหรือมีสิทธิร้องทุกข์ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับสิทธิการอุทธรณ์ การพิจารณาอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ของพนักงานส่วนตำบล โดยอนุโลม

ส่วนที่ 6